

न भइति तमसः सूक्ष्मतमः परिणामो व्योमसं वित् न भ आख्या रजसः परमांगतिमहंकारं नयति सत्त्वस्य परमांगतिमहत्तत्त्वमस्मितामात्रं शुद्धत्वं पदार्थं तस्यापि परमांगतिः प्रभुस्तत्पदार्थस्तस्यापि निरुपाधिचिन्मात्रमित्यर्थः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ योगवत्सांख्ये पिशौचादिकं तुल्यमित्युक्तं तदत्रोपसंहरति निर्द्वंद्वानामिति सेयमात्मनिष्ठायोगैर्विषयेभ्यश्चित्तवृत्तेर्निरोधइत्युच्यते सांख्यैस्तु तत्तद्विषयसहितानां वृत्तीनां लवणोदकन्यायेन प्रविलापनमित्युच्यते एवमयं भाषाभेद एव शमादिसाधनं कैवल्यं च फलं पक्षद्वयेऽपि समानमिति प्रागुक्तं न प्रस्मर्तव्यं ॥ ७९ ॥ भगवंतं षड्गुणैश्वर्यसंपन्नं परमात्मानमेव परं मोक्षाख्यं स्थानं प्राप्य आजन्ममरणं सर्वज्ञत्वाज्जन्ममरणादिकं तत्र स्मरंति न वामोक्षे विशेषविज्ञानमस्ति न वेति प्रश्नः कस्मिन् भगवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवति य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवतीति मोक्षे सार्वज्ञ्यसार्वात्म्ययोः श्रवणात्

न भो वहति लोकेश रजसः परमांगतिं ॥ रजो वहति राजेंद्र सत्त्वस्य परमांगतिं ॥ ७६ ॥ सत्त्वं वहति शुद्धात्मन्यरं नारायणं प्रभुं ॥ प्रभुर्वहति शुद्धात्मा परमात्मानमात्मना ॥ ७७ ॥ परमात्मानमासाद्य तद्रूपाय तनामलाः ॥ अमृतत्वाय कल्पं तेन निवर्तति वा विभो ॥ ७८ ॥ परमासांगतिः पार्थ निर्द्वंद्वानां महात्मनां ॥ सत्यार्जवरतानां वै सर्वभूतदयावतां ॥ ७९ ॥ युधिष्ठिर उवाच स्थानमुत्तममासाद्य भगवंतं स्थिरव्रताः ॥ आजन्ममरणं वा ते स्मरंत्युत न वानघ ॥ ८० ॥ यदत्र तथ्यं तन्मे त्वं यथा वदस्व मुहसि ॥ त्वद्वृत्ते पुरुषं नान्यं प्रष्टुमर्हामि कौरव ॥ ८१ ॥ मोक्षे दोषो महानेष प्राप्य सिद्धिं गतानृषीन् ॥ यदितत्रैव विज्ञाने वृत्तं ते यतयः परे ॥ ८२ ॥ प्रवृत्तिलक्षणं धर्मं पश्यामि परमं नृप ॥ मग्नस्य हि परं ज्ञानं किं न दुःखतरं भवेत् ॥ ८३ ॥ भीष्म उवाच यथान्यायं त्वया तात प्रश्नः पृष्टः सुसंकटः ॥ बुधानामपि संमोहः प्रश्ने स्मिन् भरतर्षभ ॥ ८४ ॥ अत्रापि तत्त्वं परमं शृणु सम्यक् भये रितं ॥ बुद्धिश्च परमायत्र कापिलानां महात्मनां ॥ ८५ ॥

यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येदिति विशेषविज्ञानाभावश्रुतेश्च संशयः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ एष द्विविधोऽपि मोक्षे महान् दोषः स्फुरति सिद्धिगतान्मोक्षप्रतिपादकान् ऋषीन् ब्रह्मन् प्राप्य स्फुरति परस्परविरुद्धस्यैकत्र पक्षद्वयस्यासंभवात् अन्यतरांगीकारेऽवश्यकर्तव्येऽन्यतरश्रुतेर्बाधो भवतीत्यर्थः यदीति तत्रैव मोक्षेऽपि विज्ञाने विशेषदर्शने सति कर्मैव श्रेष्ठं किं संन्यासाद्यायासेनेत्यर्थः ॥ ८२ ॥ तदभावे तु महान् दोषः सुषुप्ताविव विगलितज्ञानस्यापि ज्ञानमस्तीत्युच्यते चेत् इतो दुःखतरं अयुक्ततरं किंचिदित्यर्थः ॥ ८३ ॥ बुधानां मैत्रेयी प्रभृतीनामप्यत्र संमोहो दृश्यते तथा हि मैत्रेयी मुक्तौ द्वैतदर्शने कर्मफलसाम्यद्वैतादर्शने मूढतमत्वं च पश्यंतीत्यन्यतरस्य श्रेयस्त्वमप्रतिपद्यमानायाज्ञवल्क्यमवोचत् अत्रैव मा भगवानमूमुहदिति मामां ॥ ८४ ॥ ८५ ॥